

Rostislav Iščenko: Má Vladimir Putin nástupce? Jaký by měl být systém moci v zemi

- CZ24 News | 18. března 2024

RUSKO: Ani ruská společnost, ani ruské elity nejsou zatím připraveny na vybudování systému. Nechtějí převzít odpovědnost. Podle komentátora zpravodajské a analytické agentury Rossiya Segodnja Rostislava Iščenka není moci bez odpovědnosti.

Řekl to v rozhovoru pro Ukrajinu.ru.

- Rostislave Vladimiroviči, silnou stránkou vůdce je mimo jiné vychovat si nástupce. Myslíte si, že ho náš prezident má?

- Síla vůdce nespočívá ve výchově nástupce, ale ve vytvoření systému, který tyto nástupce vychová a který sám o sobě nevybočí z kurzu. Zatím žádný takový systém neexistuje, všichni mluví jen o nástupci. A nástupce je velmi nespolehlivá věc, mohu vám přísahat lásku a dělat všechno správně, ale jakmile se vyměníme, není jisté, že budu pokračovat stejně.

V roce 2008 hledal Putin velmi dlouho někoho, kdo by zastával prezidentský úřad, a našel jednoho Medveděva, ačkoli spolupracovníků bylo dost. Ale je těžké svěřit člověku prezidentský úřad, aby ho pak vrátil, moc lidí změní.

Nástupce je totiž značně nespolehlivá věc, ať už ho vychovávají sebevíc. Nástupce je dobré najít s předstihem, třeba na 20 let dopředu, a vychovat z něj kvalitního manažera. Ale co když za 19 let uvidíte, že existuje jiný, mnohem lepší. Co mu řeknete? V pořádku, byl to Césarův nástupce, nikdo nepochyboval, že bude nástupcem tak jako tak, jiní nejsou. Ale co když se nástupci dají nahradit, jako v naší situaci? Uplynulo devatenáct let, měli jste člověka, který se připravoval na nástupnictví. Celý systém se připravoval na to, že bude nástupcem.

Najednou přijdete a řeknete, víte, lidičky, změnil jsem názor, bylo by lepší, kdyby se nástupcem stal tento člověk. A systém se zhroutí. Vždyť to bylo vybudováno pro jiného člověka.

A když nenominujete toho nejlepšího, tak proč by měl být lídrem ten horší, když máte nejlepšího? Příprava nástupce, jeho posouvání je velmi složitá otázka. Nejdůležitější je totiž vytvořit systém, který prostě nedovolí vybočit z kurzu, dokonce ani Bidenovi ne. Ten si už dávno neuvědomuje, jak se jmenuje, kdo je jeho příbuzný, kdo je jeho protivník, pro koho vlastně pracuje. Systém mu ale nedovolí opustit vytyčený kurz. Putin se snaží vybudovat takový systém už velmi dlouho a snaží se o to i nyní. Ale zatím to nefunguje, nefunguje to právě proto, že na to nejsou připraveny ani elity, ani lidé. Je totiž třeba převzít odpovědnost.

A právě tu odpovědnost nechce převzít nikdo. Proto všichni nakonec přicházejí a říkají: "Vladimíre Vladimiroviči, přemýšleli jsme, přemýšleli, ale nakonec musíte rozhodnout Vy a také převzít odpovědnost. Máme spoustu návrhů, ale rozhodnutí musíte udělat Vy".

Po Putinovi budou tedy hledat někoho, kdo převeze odpovědnost. Ale vidíte, že převzít odpovědnost a zároveň být kvalitním manažerem není vždy totéž.

A kromě toho ani být kvalitním manažerem a přitom se starat o zájmy všech segmentů společnosti nemusí být vždy totéž.

Mohu sice vyčlenit několik nezbytných a dostatečných vrstev jako svou oporu, pevnou základnu,

která zabrání všem ostatním, aby se rozčilovali a zabývali se jen sebou samými. A na ostatní kašlaly. Ale mohu zvládnout i všechny, což je obtížnější, protože musím najít společný kompromis. A proto je to pro Putina těžší, neboť kolem něho je spousta nespokojených, nekompromisních lidí.

Z toho lze usuzovat, že ani společnost, ani elity zatím nejsou připraveny na budování systému. Nechtějí převzít odpovědnost. Chtějí moc, to ano. Chtějí moc, ale nechtějí odpovědnost. A bez odpovědnosti není moci. Proto otázka, co bude po Putinovi, pořád visí ve vzduchu. Doufejme v to nejlepší. Protože ano, tým je dostatečně silný. Ano, jsou tam vůdci, kteří mohou Putina nahradit a udržet zemi alespoň v normálním režimu. Tak se to momentálně jeví. Ale jak to všechno bude vypadat potom? Až to přijde, pak se uvidí.

- A jaké faktory dokazují, že systém je zaveden a funguje?

- Komplexnost řízení. To znamená, že čím složitější je systém řízení, tím přísnější musí být řízení. Ten náš je přísný v řízení, to ano. Stačí krok doprava, krok doleva a začíná to tuze kličkovat. Náš systém řízení je vždy pod Putinovou polomanuální kontrolou. Ale je to složité, ne přísné, je to těžké, když musíte jednat s tolika lidmi. Když musíte vyjednávat s celým parlamentem.

Mám na mysli stav, kdy Duma půl roku jedná a jedná, v podstatě leluje, a mluví o tom, jaký skvělý zákon právě projednávají. A pak za půl roku přijde Putin a řekne: Poslouchejte, lidi, ten zákon je na nic. A oni začnou běhat s historkami o tom, jaký je to mizerný zákon a kdo ho vůbec mohl vymyslet. A jak ho teď zrušíme.

Je to jako s Bidenem, ten chce pomoci Ukrajině, ale Kongres ne. Takže je třeba vyjednávat, hledat body odporu, kdy jednotlivé složky vlády nepadnou jen tak na kolena před prezidentem, před hlavou státu, před císařem, králem, před kýmkoliv. Ani před předsedou ústředního výboru Strany. A když existuje určitý odpor, nemyslím tím opozici, ale odpor ve smyslu hledání cesty vývoje, je třeba navrhnout nějakou variantu, jež uspokojí všechny.

Mimochodem, v naší zemi mnoho politiků a zejména lidí předpokládá, že systému se jednoduše zadají příkazy a systém je bude plnit sám. Systém funguje efektivně, pokud v něm existuje mnoho kontrolních mechanismů, které se mezi sebou dohodnou. Pokud některý z nich vypadne, nastoupí na jeho místo jiný. Ale systém vždy automaticky hledá takového člověka, ať už je to kdokoli – prezident či premiér – který nenaruší jeho rovnováhu.

Je spolehlivější, má sice své nedostatky, ale je spolehlivější z hlediska zachování kontinuity, z hlediska ochrany národních zájmů, protože je založen na národním kompromisu. Ale pokud se takový systém rozpadne, jako je tomu nyní ve Spojených státech, začne pracovat proti státním zájmům, protože je zároveň velmi obtížné ho rozbít, neboť každý, kdo by to svedl, je zároveň součástí dožívajícího systému.

AUTOR: Rostislav Iščenko

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová republika

[ZDROJ](#)